

U S T A W A

z dnia ..... 2021 r.

o rolnictwie ekologicznym^{1),2),3)}

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie produkcji ekologicznej określonym w:
  - a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.6.2018, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/848”, oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848,
  - b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031,

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.6.2018, str. 1);
  - 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz ustawę z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa.
- ³⁾ Niniejszą ustawą uchyla się ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1324).

rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/625”, oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625;

- 2) sprawy dotyczące produkcji ekologicznej w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1 albo pozostawionym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w tym:
  - a) przeprowadzania kontroli urzędowych,
  - b) warunków produkcji ekologicznej,
  - c) wdrażania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej programu żywność ekologiczna w szkołach,
  - d) opłaty środowiskowej od sprzedaży środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) certyfikat – certyfikat, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia 2018/848;
- 2) ekologiczny materiał heterogeniczny – ekologiczny materiał heterogeniczny w rozumieniu art. 3 pkt 18 rozporządzenia 2018/848;
- 3) grupa producentów ekologicznych – grupę podmiotów, o której mowa w art. 36 rozporządzenia 2018/848;
- 4) jednostka certyfikująca – jednostkę certyfikującą w rozumieniu art. 3 pkt 56 rozporządzenia 2018/848;
- 5) kontrole urzędowe – kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
- 6) materiał rozmnożeniowy roślin – materiał rozmnożeniowy roślin w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia 2018/848;

---

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114 i Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111.

- 7) ostateczny nabywca środków ochrony roślin – ostatecznego nabywcę środków ochrony roślin w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2020 r. poz. 2097);
- 8) producent ekologiczny – podmiot w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2018/848;
- 9) produkcja ekologiczna – produkcję ekologiczną w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2018/848;
- 10) produkt ekologiczny – produkt ekologiczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2018/848;
- 11) produkty – produkty, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2018/848;
- 12) produkty i substancje stosowane w produkcji ekologicznej – produkty i substancje stosowane w produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/848;
- 13) przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego – przepisy rozporządzenia 2018/848, przepisy rozporządzenia 2017/625, przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie tych rozporządzeń oraz przepisy ustawy i przepisy wydane na jej podstawie;
- 14) środki ochrony roślin – środki ochrony roślin w rozumieniu art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2018/848;
- 15) wprowadzanie do obrotu:
  - a) w odniesieniu do produktów – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 48 rozporządzenia 2018/848,
  - b) w odniesieniu do środków ochrony roślin – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁵⁾),
  - c) w odniesieniu do innych niż środki ochrony roślin produktów i substancji stosowanych w produkcji ekologicznej – czynności wymienione w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności

---

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 72, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 08.08.2017, str. 59, Dz. Urz. UE L 101 z 20.04.2018, str. 33, Dz. Urz. UE L 111 z 02.05.2018, str. 10 i Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁶⁾; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.).

2. Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o producencie ekologicznym należy przez to rozumieć również grupę producentów ekologicznych.

Art. 3. 1. Z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli wykonanie obowiązków lub uprawnień właściwego organu lub państwa członkowskiego wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, takiego rozstrzygnięcia dokonuje się w drodze decyzji, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”:

- 1) jest właściwym organem w rozumieniu art. 3 pkt 54 rozporządzenia 2018/848, w szczególności w zakresie przekazania zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848,
- 2) jest organem kontrolnym w rozumieniu art. 3 pkt 55 rozporządzenia 2018/848,
- 3) wykonuje obowiązki i uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w:
  - a) rozporządzeniu 2018/848 i przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848, w szczególności w zakresie:
    - wydawania i przedłużania zezwoleń, o których mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2018/848,

---

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10 i Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1.

- prowadzenia systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, w zakresie informacji wymienionych w art. 26 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 2018/848,
  - prowadzenia obszernego wykazu, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848,
- b) rozporządzeniu 2017/625 i przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625,
- 4) jest organem odpowiedzialnym, o którym mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2017/625 – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Przekazanie zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848 następuje w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu ubiegającego się o przekazanie tych zadań.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i zawiera:

- 1) zakres zadań, o których przekazanie ubiega się wnioskodawca, ze wskazaniem kategorii produktów określonych w art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2018/848, w odniesieniu do których wnioskodawca zamierza wydawać certyfikat i działać jako jednostka certyfikująca;
- 2) informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia przez wnioskodawcę wymagań określonych w art. 29 lit. b i c i art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz wymagań określonych w art. 40 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/848, w zakresie zadań objętych wnioskiem.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 29 lit. b i c i art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz wymagań określonych w art. 40 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/848, w zakresie zadań objętych wnioskiem.

5. Główny Inspektor przekazuje niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

6. Do zmiany zakresu zadań przekazanych jednostce certyfikującej przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

7. Wycofanie, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, zawieszenie, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2018/848, oraz zniesienie tego zawieszenia następuje w drodze decyzji administracyjnej.

8. Oprócz przypadków określonych w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, wycofanie, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, następuje w przypadku nieprzekazania przez jednostkę certyfikującą wykazu producentów, o którym mowa w art. 7 ust. 1, lub przekazania go po terminie, lub przekazania go niezgodnie z określoną formą lub sposobem.

9. Główny Inspektor informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, o zawieszeniu, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2018/848, o zniesieniu tego zawieszenia oraz o decyzji co do ważności certyfikatów, o której mowa w art. 40 ust. 7 i 8 rozporządzenia 2018/848.

10. Od dnia, w którym decyzja o wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, albo zawieszeniu, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2018/848, stała się ostateczna do dnia objęcia producenta ekologicznego systemem kontroli urzędowej przez inną jednostkę certyfikującą zadania wykonywane dotychczas przez jednostkę certyfikującą w odniesieniu, do której wydano taką decyzję, wykonuje Główny Inspektor. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do przeprowadzania kontroli urzędowych przez Głównego Inspektora stosuje się przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczące postępowania kontrolnego.

11. Zezwolenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, oraz przedłużenie tego zezwolenia następuje w drodze decyzji administracyjnej.

12. W przypadku wydania decyzji o zezwoleniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, Główny Inspektor podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informację o takim zezwoleniu, ze wskazaniem składnika, którego ono dotyczy, oraz okresie jego obowiązywania.

13. Informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 2018/848, są przekazywane Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a podanie do wiadomości publicznej tych informacji zgodnie z tym przepisem następuje przez ich udostępnienie na tej stronie.

14. Obszerny wykaz, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, Główny Inspektor podaje do wiadomości publicznej zgodnie z tym przepisem przez udostępnienie go na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 5. 1. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad jednostkami certyfikującymi oraz nadzór nad produkcją ekologiczną.

2. W ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor, oprócz organizowania audytów i inspekcji, o których mowa w art. 33 lit. a rozporządzenia 2017/625, sprawdza prawidłowość działania jednostek certyfikujących w zakresie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym:

- 1) przeprowadza kontrole zgodnie z przepisami o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, z tym że do tych kontroli nie stosuje się art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162);
- 2) prowadzi analizy danych i informacji dostarczanych przez jednostki certyfikujące;
- 3) przekazuje jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne lub zalecenia poaudytowe;
- 4) nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących;
- 5) może żądać od jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych danych i informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;
- 6) może sprawdzić u producentów ekologicznych prawidłowość sprawowania przez jednostki certyfikujące kontroli urzędowej i innych czynności urzędowych;
- 7) wydaje wytyczne i wiążące polecenia w celu zapewnienia prawidłowej realizacji wykonywanych przez nie zadań, w szczególności w celu stosowania wspólnego katalogu środków, o którym mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia 2018/848;
- 8) może żądać od nich informacji niezbędnych do realizacji zadań Inspekcji.

3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 2 pkt 7, wiążą podmioty, do których są skierowane, i nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy.

4. Główny Inspektor w ramach nadzoru nad produkcją ekologiczną może:

- 1) sprawdzić u producentów ekologicznych, czy produkcja ekologiczna jest zgodna z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, przeprowadzając kontrolę zgodnie z przepisami o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, z tym że do tych kontroli nie stosuje się art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;

2) przeprowadzać kontrolę urzędową podmiotów, które są obowiązane do przechowywania dokumentacji kontrolnej, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. d ppkt iii tiret drugie rozporządzenia 2018/848.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 i ust. 4, producenci ekologiczni zapewniają pracownikom Inspekcji dostęp do jednostek produkcyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2018/848 oraz udostępniają dokumenty i informacje, a także udzielają pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia prawidłowości sprawowania przez jednostki certyfikujące kontroli urzędowej.

6. Główny Inspektor może powierzyć prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2 i 4, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być prowadzone te czynności.

Art. 6. 1. Jednostka certyfikująca, oprócz wykonywania przekazanych zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, powiadamia Głównego Inspektora i pozostałe jednostki certyfikujące o wystąpieniu sytuacji, o której mowa w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, w terminie 14 dni od dnia jej stwierdzenia.

2. Jednostka certyfikująca, wykonując obowiązek regularnego dostarczania wyników przeprowadzonych przez nią kontroli, określony w art. 32 lit. a rozporządzenia 2017/625, przekazuje Głównemu Inspektorowi, do 10. dnia każdego miesiąca, wykaz producentów ekologicznych:

- 1) którzy zostali wyłączeni z kontroli urzędowej, prowadzonej przez tę jednostkę;
- 2) którzy dokonali zmian w zgłoszeniu działalności w rolnictwie ekologicznym, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, mających wpływ na prawidłowe przeprowadzanie kontroli urzędowej;
- 3) którym odmówiła wydania certyfikatu.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, przekazuje się:

- 1) na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora;
- 2) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

4. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje niezbędne do prowadzenia obszernego wykazu, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, określone w tym przepisie do 10. dnia każdego miesiąca:

- 1) na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora jednostkom certyfikującym;
- 2) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania danych i informacji – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

5. Jednostka certyfikująca podaje do wiadomości publicznej przez udostępnienie na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej:

- 1) aktualizowany wykaz producentów ekologicznych objętych kontrolą urzędową prowadzoną przez tę jednostkę, który zawiera informacje i dane, o których mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, a także wielkość produkcji ekologicznej poszczególnych produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z tych producentów;
- 2) informacje o wysokości opłat, o których mowa w art. 34 ust. 7 zdanie drugie rozporządzenia 2018/848.

6. Jednostka certyfikująca zapewnia, aby w wykazie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, było możliwe wyszukiwanie danego producenta ekologicznego za pomocą jego nazwy lub jej części, lub adresu.

7. W przypadku zmiany, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. d ppkt iii tiret drugie rozporządzenia 2018/848, jednostka certyfikująca, pod której kontrolą urzędową znajdował się dotychczas producent ekologiczny, albo Główny Inspektor – w przypadku, w którym decyzja o wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, stała się ostateczna – przekazują jednostce certyfikującej, która objęła producenta ekologicznego kontrolą urzędową znajdujące się w ich posiadaniu:

- 1) dokumentację kontrolną, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. d ppkt iii tiret drugie rozporządzenia 2018/848, oraz
- 2) informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 – dotyczące działalności tego producenta za okres 5 lat poprzedzających tę zmianę, a w przypadku gdy ten producent był objęty kontrolą urzędową przez okres krótszy niż 5 lat – za okres od dnia zgłoszenia działalności w rolnictwie ekologicznym, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, do dnia pozostawiania tego producenta pod kontrolą urzędową danej jednostki certyfikującej.

8. Przekazanie, o którym mowa w ust. 7, następuje na wniosek jednostki certyfikującej, pod której kontrolą urzędową znajduje się producent ekologiczny, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku.

9. Wykaz i informacje, o których mowa w art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2018/848, przekazuje się:

- 1) na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora jednostkom certyfikującym;
- 2) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu lub informacji – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

10. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w danych zawartych w:

- 1) wykazie, o których mowa w art. 40 ust. 10 lit. a rozporządzenia 2018/848, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku, w którym ten wykaz został przekazany;
- 2) informacji, o której mowa w art. 40 ust. 10 lit. b rozporządzenia 2018/848, dokonuje się do dnia 30 kwietnia roku, w którym ta informacja została przekazana.

Art. 7. 1. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, wykaz producentów, o których mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2021 r. poz. 699 i 904), którzy spełnili określone wymagania dotyczące produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego do dnia:

- 1) 15 października każdego roku – w przypadku producentów, względem których jednostka certyfikująca stwierdziła spełnienie tych wymagań do dnia 1 października danego roku;
- 2) 30 listopada każdego roku – w przypadku producentów innych niż wskazani w pkt 1, względem których jednostka certyfikująca stwierdziła spełnienie tych wymagań do dnia 15 listopada danego roku.

2. Jeżeli w wyniku kontroli urzędowej przeprowadzonej przez jednostkę certyfikującą zostanie stwierdzona konieczność uzupełnienia lub zmiany danych zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, jednostka certyfikująca uzupełnia lub zmienia ten wykaz, według stanu na dzień 31 grudnia roku, w którym ten wykaz został przekazany, i przekazuje go Głównemu

Inspektorowi oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w sposób i w formie określonej w ust. 1, w terminie do dnia 14 stycznia roku następującego po roku, w którym ten wykaz został przekazany.

3. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w informacjach zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku następującego po roku, w którym ten wykaz został przekazany.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, dla celów postępowania dowodowego w postępowaniu prowadzonym w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym, z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich lub z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, stanowi dokument urzędowy w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wykazu, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, mając na względzie uzyskanie informacji związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich lub z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji.

Art. 8. 1. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy do:

- 1) wydawania zezwoleń, o których mowa w załączniku II część III pkt 3.1.2.1 akapit drugi do rozporządzenia 2018/848;
- 2) wydawania zezwoleń, o których mowa w załączniku II część II pkt 1.3.4.4 do rozporządzenia 2018/848;
- 3) wydawania postanowień, o których mowa w załączniku II część II pkt 1.3.4.3 do rozporządzenia 2018/848;
- 4) uznawania wcześniejszego okresu za część okresu konwersji zgodnie z art. 10 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2018/848.

2. Zezwolenia, postanowienia i uznania wymienione w ust. 1 są wydawane, na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przekazuje niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, jednostce certyfikującej sprawującej kontrolę urzędową nad producentem ekologicznym.

Art. 9. 1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej:

- 1) w zakresie prowadzenia elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2018/848;
- 2) w zakresie prowadzenia systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, w zakresie informacji wymienionych w art. 26 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2018/848;
- 3) określone w art. 53 ust. 6:
  - a) lit. a rozporządzenia 2018/848 – w zakresie dotyczącym informacji:
    - dostarczonych do bazy danych, o której mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2018/848,
    - o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2018/848, dostarczonych do systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848,
  - b) lit. b rozporządzenia 2018/848 – w zakresie informacji dotyczących wydawania zezwoleń na stosowanie odstępstw przyznanych zgodnie z załącznikiem II część I pkt 1.8.5.1 rozporządzenia 2018/848.

2. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przeprowadza kontrolę urzędową w zakresie zgodności materiału heterogenicznego z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/848 w odniesieniu do określonej czystości i zdolności kiełkowania tego materiału.

Art. 10. 1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa jest właściwy do wydawania zezwoleń na stosowanie odstępstw przyznanych zgodnie z załącznikiem II część I pkt 1.8.5.1 rozporządzenia 2018/848.

2. Zezwolenia wymienione w ust. 1 są wydawane, na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przekazuje niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, jednostce certyfikującej sprawującej kontrolę urzędową nad producentem ekologicznym.

5. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadza kontrolę urzędową w zakresie zgodności materiału heterogenicznego z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/848 w odniesieniu do czystości sanitarnej tego materiału oraz art. 13 ust. 3 lit. c rozporządzenia 2018/848.

Art. 11. 1. Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych:

- 1) przyjmuje i potwierdza powiadomienia, o których mowa w art. 13 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 2018/848;
- 2) prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 13 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia 2018/848;
- 3) dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 akapit piąty rozporządzenia 2018/848.

2. Odmowa, o której mowa w art. 13 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia 2018/848, następuje w drodze decyzji dyrektora Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych.

3. Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych przeprowadza kontrolę urzędową w zakresie zgodności materiału heterogenicznego z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/848 w odniesieniu do tożsamości tego materiału.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych.

Art. 12. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej współpracują z Głównym Inspektorem przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/848.

3. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli przekazuje Głównemu Inspektorowi

dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza, w ramach swojej właściwości, na wniosek Głównego Inspektora, kontrolę w zakresie wskazanym w tym wniosku.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, określa porozumienie zawarte między Głównym Lekarzem Weterynarii a Głównym Inspektorem.

Art. 13. 1. Organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracują z Głównym Inspektorem przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji materiału rozmnożeniowego roślin.

3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadza, w ramach swojej właściwości, na wniosek Głównego Inspektora, kontrolę w zakresie wskazanym w tym wniosku.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Głównym Inspektorem.

Art. 14. 1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zapewnia Głównemu Inspektorowi oraz jednostkom certyfikującym dostęp do administrowanych przez nią danych o producentach ekologicznych zgromadzonych w systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności w zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania systemu kontroli urzędowej w rolnictwie ekologicznym.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane na wniosek Głównego Inspektora albo jednostki certyfikującej nieodpłatnie, na podstawie zawartych porozumień.

3. Główny Inspektor ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, i wykorzystuje udostępnione dane do realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1.

4. Jednostka certyfikująca ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, tylko w odniesieniu do producentów ekologicznych, którzy są objęci kontrolą urzędową przeprowadzaną przez tę jednostkę, i wykorzystuje udostępnione dane do wykonywania przekazanych jej zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848.

Art. 15. 1. Kontrola urzędowa przeprowadzana przez jednostkę certyfikującą jest przeprowadzana przez osoby, które zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, zwane dalej „inspektorami rolnictwa ekologicznego”, w zakresie specjalizacji odpowiadającej przeprowadzanej kontroli urzędowej oraz spełniają obowiązek podnoszenia wiedzy, o którym mowa w ust. 6.

2. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego prowadzi Główny Inspektor.

3. Do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego może być wpisana osoba:

- 1) która posiada wiedzę teoretyczną i praktyczną niezbędną do przeprowadzenia kontroli urzędowej w zakresie danej specjalizacji potwierdzoną:
  - a) egzaminem zdanym przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora albo
  - b) świadectwem ukończenia studiów co najmniej pierwszego stopnia na kierunku rolnictwo, zootechnika, ogrodnictwo lub technologii żywności lub studiów podyplomowych w zakresie rolnictwa ekologicznego z oceną bardzo dobrą oraz odbyciem szkolenia w zakresie rolnictwa ekologicznego przeprowadzonym przez jednostkę certyfikującą lub
- 2) wobec której decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.

4. Osoba spełniająca warunek określony w ust. 3:

- 1) pkt 1 lit. a jest wpisywana do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego z urzędu, niezwłocznie po zdaniu egzaminu, o którym mowa w tym przepisie;
- 2) pkt 1 lit. b lub pkt 2 jest wpisywana do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego na jej wniosek złożony na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków wpisu do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego.

6. Inspektor rolnictwa ekologicznego jest obowiązany do podnoszenia wiedzy z zakresu rolnictwa ekologicznego przez udział w szkoleniach organizowanych przez jednostkę certyfikującą lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli urzędowych.

7. Inspektorowi rolnictwa ekologicznego Główny Inspektor wydaje imienną pieczęć.

8. Jednostka certyfikująca jest obowiązana do przechowywania i udostępniania Głównemu Inspektorowi dokumentacji potwierdzającej odbycie szkoleń lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli przez inspektora rolnictwa ekologicznego.

9. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, nierzetelnego lub stronniczego przeprowadzenia kontroli urzędowej.

10. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli urzędowej następuje w przypadku:

- 1) rezygnacji złożonej przez inspektora rolnictwa ekologicznego w zakresie tych rodzajów specjalizacji;
- 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oczywistej nieudolności lub niedbałości przy prowadzeniu kontroli urzędowej w zakresie tych rodzajów specjalizacji.

11. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w przypadkach określonych w:

- 1) ust. 9 pkt 1 i ust. 10 pkt 1 następuje bez wydawania decyzji;
- 2) ust. 9 pkt 2 i ust. 10 pkt 2 następuje w drodze decyzji.

12. Osoba, która została skreślona z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 9 pkt 2, nie może być wpisana ponownie do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego przez 2 lata od dnia, w którym decyzja o jej skreśleniu z tego rejestru stała się ostateczna.

13. Osoba, która została skreślona z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 9 pkt 2 lub ust. 10 pkt 2, może być wpisana ponownie do tego rejestru wyłącznie gdy posiada wiedzę teoretyczną i praktyczną niezbędną do przeprowadzenia kontroli urzędowej w zakresie danej specjalizacji potwierdzoną egzaminem, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a.

14. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego jest udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

15. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego zawiera imiona i nazwiska osób wpisanych do tego rejestru oraz informację o zakresie rodzajów specjalizacji do przeprowadzania kontroli urzędowej.

16. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

17. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje specjalizacji do przeprowadzania kontroli urzędowej,
- 2) szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji do przeprowadzania kontroli urzędowej,
- 3) warunki i sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, w tym jego dokumentowanie,
- 4) sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej,
- 5) wysokość i sposób wnoszenia opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej,
- 6) szczegółowe wymagania dla szkoleń, o których mowa w:
  - a) ust. 3 pkt 1 lit. b, w tym ich zakres i czas trwania, a także szczegółowe wymagania dla dokumentacji potwierdzającej odbycie tych szkoleń,
  - b) ust. 6, w tym ich zakres, czas trwania i częstotliwość udziału w nich osób wpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego oraz liczbę kontroli urzędowych przeprowadzonych przez inspektora rolnictwa ekologicznego, potwierdzających spełnienie obowiązku podnoszenia wiedzy, o którym mowa w ust. 6, a także szczegółowe wymagania dla dokumentacji potwierdzającej odbycie tych szkoleń lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby tych kontroli urzędowych

– mając na względzie rzetelność i przejrzystość przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, rzeczywiste koszty przeprowadzenia egzaminu i funkcjonowania komisji kwalifikacyjnej, zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu kontroli urzędowej oraz spełniania przez jednostki certyfikujące warunków określonych w art. 29 lit. b pkt ii rozporządzenia 2017/625.

Art. 16. 1. Przeprowadzanie analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w laboratoriach:

- 1) o których mowa w art. 32 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 630);
- 2) wyznaczonych na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 147);
- 3) wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306).

2. Koszty wykonania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, o których mowa w ust. 1, zleconych przez jednostkę certyfikującą są finansowane przez jednostki certyfikujące lub producentów ekologicznych.

3. Wyniki oraz dane dotyczące wyników przeprowadzonych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, o których mowa w ust. 1, zleconych przez jednostkę certyfikującą są przekazywane przez laboratoria do Głównego Inspektora, który je gromadzi oraz przetwarza.

Art. 17. 1. Jeżeli przeprowadzenie analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625, nie jest możliwe w laboratoriach, o których mowa w art. 16 ust. 1, Główny Inspektor może zamieścić na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informację o możliwości ubiegania się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego w zakresie tych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej.

2. Kierownik laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego w zakresie analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, o których mowa w ust. 1, składa do Głównego Inspektora wnioski w tym zakresie, na piśmie.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) kopię:
  - a) certyfikatu akredytacji, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625,
  - b) zakresu akredytacji zgodnego z zakresem badań określonym we wniosku oraz metodą badawczą, jeżeli tak stanowią przepisy odrębne;
- 2) opinię krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – krajowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego

Unii Europejskiej lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku w zakresie spełnienia wymagań określonych w art. 37 ust. 4 lit. a–d rozporządzenia 2017/625, wraz z raportem, będącym podstawą do wydania tej opinii;

- 3) kopię raportu z badań biegłości, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „badaniami biegłości”, przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku przez właściwe dla danego zakresu badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub nie organizuje ono w danym roku kalendarzowym badań biegłości – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

4. Główny Inspektor zatwierdza, w drodze decyzji, laboratorium ubiegające się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, określając:

- 1) zakres analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej przeprowadzanych przez to laboratorium;
- 2) sposób pozyskiwania przez to laboratorium materiału do analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej laboratoryjnych;
- 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej;
- 4) wysokość opłat za analizy, badania i diagnostykę laboratoryjną przeprowadzanych przez to laboratorium, mając na względzie zakres przeprowadzanych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej:

- 1) bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego zakresu analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – przez właściwe dla danego zakresu badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na

terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej nie rzadziej niż raz na 4 lata;

- 2) poddaje się kontroli właściwego dla danego zakresu analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej krajowego laboratorium referencyjnego.

6. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego, podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez właściwe dla danego zakresu analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

Art. 18. Główny Inspektor cofa laboratorium zatwierdzenie udzielone na podstawie art. 17 ust. 4, w drodze decyzji, jeżeli:

- 1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub
- 2) laboratorium:
  - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości, lub
  - b) uchyla się od poddania się audytowi, o którym mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub
  - c) wykonuje analizy, badania lub diagnostykę laboratoryjną z naruszeniem przepisów art. 34 rozporządzenia 2017/625, lub
- 3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

Art. 19. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) wyznaczy, w drodze rozporządzenia, laboratoria referencyjne, o których mowa w art. 100 rozporządzenia 2017/625, mając na uwadze zapewnienie realizacji zadań określonych w art. 101 tego rozporządzenia;
- 2) określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania i przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli produktów rolnictwa ekologicznego oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej.

Art. 20. 1. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, składa się do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, za pośrednictwem jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2018/848, na prawidłowo wypełnionym formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. Jednostka certyfikująca przekazuje zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, na prawidłowo wypełnionym formularzu do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

3. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w przypadku gdy producent ekologiczny, który dokonał zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, ma już ważny certyfikat wydany przez inną jednostkę certyfikującą w tej samej co wskazana w tym zgłoszeniu kategorii produktów określonej w art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2018/848, informuje producenta ekologicznego oraz jednostkę wskazaną w zgłoszeniu o tym certyfikacie.

Art. 21. Zezwolenie, o którym mowa w załączniku II część II pkt 1.7.5 do rozporządzenia 2018/848, oraz zwolnienie, o którym mowa w art. 35 ust. 8 akapit pierwszy rozporządzenia 2018/848, obowiązują z mocy ustawy.

Art. 22. 1. W sprawach dotyczących zezwoleń oraz postanowień, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1, nie pobiera się opłat.

2. Za kontrolę urzędową w zakresie zgodności materiału heterogenicznego z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2018/848 w zakresie

określonym w art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 5 oraz art. 11 ust. 3 pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 2, wnosi się na rachunek bankowy:

- 1) Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa – w przypadku kontroli urzędowej, o której mowa w art. 9 ust. 2;
- 2) wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa – w przypadku kontroli urzędowej, o której mowa w art. 10 ust. 5;
- 3) Centralnego Ośrodka Badania odmian Roślin Uprawnych – w przypadku kontroli urzędowej, o której mowa w art. 11 ust. 3.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 5 oraz art. 11 ust. 3, mając na względzie koszty wykonania czynności kontrolnych.

Art. 23. 1. Niezależnie od odstępstw od warunków produkcji ekologicznej, których zastosowanie wymaga uzyskania zezwolenia, postanowienia lub zgody przewidzianych w przepisach rozporządzenia 2018/848 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848, mogą być zastosowane ogólne odstępstwa od warunków produkcji ekologicznej, jeżeli jest to niezbędne do rozpoczęcia lub utrzymania produkcji ekologicznej przez producentów ekologicznych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, ogólne odstępstwa od warunków produkcji ekologicznej, mając na względzie zakres tych odstępstw dopuszczonych na podstawie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i warunki ich zastosowania przy zachowaniu celów i zasad produkcji ekologicznej określonych w tych przepisach.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki produkcji ekologicznej, w zakresie pozostawionym do określenia przez państwo członkowskie lub właściwy organ państwa członkowskiego w przepisach rozporządzenia 2018/848 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848, mając na względzie zakres dopuszczalnych odstępstw, obowiązywanie okresów przejściowych oraz zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach, lub

- 2) warunki produkcji, znakowania lub kontroli produktów rolnictwa ekologicznego pochodzących z działań w ramach żywienia zbiorowego, o których mowa w art. 2 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2018/848, mając na względzie zapewnienie uczciwej konkurencji, właściwego funkcjonowania rynku oraz zapewnienia zaufania konsumentów, lub
- 3) jednostki organizacyjne oceniające i potwierdzające zgodność z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego produktów i substancji stosowanych w produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 31 rozporządzenia 2018/848, mając na względzie doświadczenie tych jednostek w prowadzeniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób oceniających i potwierdzających zgodność środków do produkcji ekologicznej w tych jednostkach, lub
- 4) progi, o których mowa w art. 35 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia 2018/848, mając na względzie zapewnienie uczciwej konkurencji, właściwego funkcjonowania rynku oraz zapewnienia zaufania konsumentów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z rozporządzenia 2018/848 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848 wynika:

- 1) obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania, mając na względzie zapewnienie skuteczności kontroli urzędowej;
- 2) możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ określonych zadań lub czynności, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania, mając na względzie zapewnienie skuteczności kontroli urzędowej.

Art. 25. 1. Wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin o kodzie CN 3808 przez zbycie tego środka ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą”.

2. Opłata stanowi przychód Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „Krajowym Ośrodkiem”.

3. Krajowy Ośrodek przeznacza środki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 na realizację zadań o których mowa w art. 26.

4. Opłata stanowi 1% wartości netto środka ochrony roślin w dniu jego zbycia ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin.

5. Obowiązek uiszczenia opłaty powstaje z dniem zbycia środka ochrony roślin ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin.

6. Obowiązek uiszczenia opłaty ciąży na podmiocie, który wprowadził do obrotu środek ochrony roślin przez jego zbycie ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin.

7. Organem właściwym w sprawie opłaty jest dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w ust. 6.

8. W przypadku braku możliwości ustalenia właściwości na podstawie ust. 7, właściwym w sprawie opłaty jest dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka w Warszawie.

9. Podmioty, o których mowa w ust. 6, są obowiązane składać deklarację o opłacie właściwemu dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka i wносить opłatę w terminie do dnia 20 kwietnia, do dnia 20 lipca, do dnia 20 października i do dnia 20 stycznia, za kwartał roku, którego dotyczy deklaracja.

10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 6, pomimo ciążącego obowiązku, nie wniósł opłaty albo wniósł opłatę niższą od należnej, właściwy dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, ustala w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty.

11. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 10, właściwy organ, o którym mowa w ust. 7, ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty.

12. Termin uiszczenia opłaty oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 11, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

13. Obowiązek uiszczenia opłaty przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym uiszczenie opłaty powinno nastąpić.

14. Do opłaty i dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 11, stosuje się odpowiednio przepisy działu III i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.⁷⁾).

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 694 i 802.

15. Uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie, o której mowa w ust.14, przysługują:

- 1) dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka jako organowi pierwszej instancji;
- 2) Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

Art. 26. 1. Krajowy Ośrodek wykonuje zadania promocyjne i informacyjne mające na celu promowanie produktów ekologicznych, metod ich produkcji, w tym zadania wspierające rozwój rolnictwa ekologicznego.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane przez działania edukacyjno-promocyjne, w szczególności przez realizację programu udostępniania produktów ekologicznych przeznaczonych do spożycia w przedszkolach i szkołach, zwanego dalej „programem”.

3. W programie mogą uczestniczyć podmioty prowadzące działalność oświatową na poziomie przedszkoli i szkół podstawowych, zwanych dalej „szkołami”, które dostarczą nieodpłatnie produkty ekologiczne przeznaczone do spożycia, zwane dalej „żywnością ekologiczną”, swoim uczniom oraz przedstawią im podstawowe zasady produkcji ekologicznej.

4. Szkoły zainteresowane udziałem w programie występują do właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności oddziału terenowego Krajowego Ośrodka z wnioskiem o przyznanie dofinansowania do zakupu żywności ekologicznej, która będzie nieodpłatnie udostępniona uczniom tej szkoły.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i numer szkoły;
- 2) wykaz żywności ekologicznej przeznaczonej do spożycia, która zostanie udostępniona uczniom, wraz z kwotami, jakie mają być przeznaczone na zakup poszczególnych produktów żywnościowych oraz łączną kwotą przeznaczoną na ich zakup;
- 3) termin, w jakim żywność ekologiczna zostanie udostępniona uczniom;
- 4) numer rachunku bankowego szkoły.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, sporządza się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Krajowy Ośrodek.

7. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka wydaje decyzję, w której określa wysokość przyznanego dofinansowania, o którym mowa w ust. 4, mając na uwadze ceny żywności ekologicznej oraz jej dostępność.

8. Wyplata dofinansowania następuje po otrzymaniu faktury VAT lub jej kopii, stanowiącej dowód zakupu żywności ekologicznej oraz oświadczenia o udostępnieniu tej żywności uczniom szkoły i przedstawieniu im podstawowych zasad produkcji ekologicznej.

9. Kwota dofinansowania nie może być wyższa niż faktycznie przeznaczona na zakup żywności ekologicznej udostępnionej uczniom szkoły.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, żywność ekologiczną objętą dofinansowaniem lub wysokość dofinansowania, lub terminy udzielania dofinansowania w poszczególnych województwach, lub maksymalne stawki dofinansowania, o którym mowa w ust. 4, w przeliczeniu na jednego ucznia, mając na uwadze ceny detaliczne żywności ekologicznej oraz jej dostępność.

Art. 27. Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z budżetu państwa można:

- 1) udzielać dotacji na:
  - a) prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego,
  - b) dofinansowanie badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
  - c) dofinansowanie kosztów kontroli producentów ekologicznych,
  - d) dofinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych w rolnictwie ekologicznym,
  - e) dofinansowanie zadań związanych z wykonywaniem analiz na zawartość substancji niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym,
  - f) dofinansowanie wykonywania analiz oraz badań związanych z wykonywaniem analiz na zawartość organizmów genetycznie zmodyfikowanych w uprawach i produktach rolnictwa ekologicznego;
- 2) dofinansować realizację umów lub porozumień zawieranych w ramach międzynarodowej współpracy dotyczącej koordynacji badań dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 28. 1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje danych lub informacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 5 lub pkt 8, lub przekazuje nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje,
- 2) nie wykonuje obowiązku powiadomienia określonego w art. 6 ust. 1 lub wykonuje ten obowiązek po terminie,

- 3) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, lub przekazuje go po terminie, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1,
- 4) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi danych i informacji niezbędnych do prowadzenia obszernego wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 4,
- 5) nie podaje do wiadomości publicznej przez udostępnienie na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej:
  - a) aktualizowanego wykazu producentów ekologicznych objętych kontrolą urzędową prowadzoną przez tę jednostkę, o którym mowa w art. 6 ust. 5 pkt 1,
  - b) informacji o wysokości opłat, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 2;
- 6) nie zapewnia, aby w wykazie, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, było możliwe wyszukiwanie danego producenta ekologicznego za pomocą jego nazwy lub jej części, lub adresu,
- 7) nie ogłasza lub nie udostępnia wykazu lub informacji, o których mowa w art. 6 ust. 5, lub ogłasza lub udostępnia je niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub ogłasza lub udostępnia wykaz lub informacje zawierające nieprawdziwe lub niekompletne dane, które mogą utrudnić porównywalność danych lub informacji objętych tym wykazem lub informacją,
- 8) nie przekazuje wykazu lub informacji, o których mowa w art. 6 ust. 9, lub przekazuje je po terminie, lub przekazuje je niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz lub te informacje zawierające nieprawdziwe lub niekompletne dane, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust.1,
- 9) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, lub przekazuje go po terminie, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1,

– podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”

na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) wydaje certyfikat dla produktów niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego lub dla produktów nieznajdujących się w zakresie przekazanych zadań określonych w decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 2,
- 2) uznaje okres, w którym była prowadzona produkcja ekologiczna, lub okres konwersji w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2018/848 niezgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego lub dla produktów nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 2,
- 3) prowadzi kontrolę urzędową, niezgodnie z zasadami lub sposobem określonym na podstawie art. 28 rozporządzenia 2017/625 lub art. 37 lub 38 rozporządzenia 2018/848 lub z zasadami lub sposobem określonym na podstawie tych artykułów lub w przepisach wydanych na podstawie tych artykułów,
- 4) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 4,
- 5) działa niezgodnie z zakresem decyzji o przekazaniu zadań,
- 6) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, lub przekazuje go po terminie, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na udzielaną producentom ekologicznym pomoc finansową,
- 7) nie przekazuje zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 2, na prawidłowo wypełnionym formularzu do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
- 8) prowadzi kontrolę urzędową, za pośrednictwem osób niewpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 15 ust. 1, lub w zakresie niezgodnym z zakresem rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli albo wpisanych do tego rejestru, ale niespełniających obowiązku podnoszenia wiedzy, o którym mowa w art. 15 ust. 6,
- 9) nie wywiązuje się wobec producenta ekologicznego z obowiązków określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
- 10) nie uwzględnia przy wydawaniu certyfikatu, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia 2018/848, okresu zakazu wprowadzania do obrotu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lit. b

rozporządzenia 2018/848, ustalonego przez jednostkę certyfikującą pod której kontrolą urzędową znajdował się podmiot.

– podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

3. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 10% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary;
- 2) o której mowa w ust. 2, nie może być wyższa niż 15% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary.

4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 lub 2, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli jednostka certyfikująca nie osiągnęła przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia kar pieniężnych.

Art. 29. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 2) utrudnia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) nie zapewnia pracownikom Inspekcji dostępu do jednostek produkcyjnych oraz nie udostępnia dokumentów i informacji, a także nie udziela pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia prawidłowości sprawowania przez jednostki certyfikujące kontroli urzędowej, w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 i ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia,
- 4) wprowadza do obrotu produkty lub substancje o których mowa w art. 31 rozporządzenia 2018/848 niedopuszczone na podstawie art. 9 lub 24 rozporządzenia 2018/848, które zostały oznakowane w sposób sugerujący, że dane produkty lub substancje są dopuszczone zgodnie z rozporządzeniem 2018/848 do stosowania w produkcji ekologicznej, w tym przez oznakowanie określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia, lub określeniem „eko” lub „bio”, podlega karze pieniężnej w wysokości do

200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzony do obrotu środek, produkt lub substancję;

- 5) wprowadza do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 30, 32 lub 33 rozporządzenia 2018/848, nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem art. 30, 32 lub 33 tego rozporządzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 6) wprowadza do obrotu produkt:
  - a) jako produkt rolnictwa ekologicznego, który nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia 2018/848 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia lub
  - b) który został oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego, z naruszeniem art. 30, 32 lub 33 rozporządzenia 2018/848 lub
  - c) jako produkt ekologiczny, względem którego wydano zakaz wprowadzania do obrotu jako produkt rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/848– podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 7) działa jako jednostka certyfikująca bez wymaganego przekazania uprawnień, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 8) stosuje w reklamie lub opisie handlowym produktu niespełniającego wymagań przepisów o rolnictwie ekologicznym oznaczenia odnoszące się do produkcji ekologicznej, w tym przez oznakowanie określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia, lub określeniem „eko” lub „bio”, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 9) nie wypełnia obowiązku wymienionego w art. 35 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia.

2. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która wprowadza ponownie do obrotu produkt, środek lub substancję tego samego rodzaju, która nie odpowiada wymaganiom określonym odpowiednio w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4, 5 lub 7 ze względu na to samo naruszenie, podlega karze

pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonego naruszenia – odpowiednio zgodnie z ust. 1 pkt 3, 4, 5 lub 7, podwyższonej o wysokość kar pieniężnych wymierzonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia czynności kontrolnych.

3. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa w:
  - a) ust. 1 pkt 2 lub 6, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w drodze decyzji,
  - b) ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5 lub 8, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w drodze decyzji,
- 2) o której mowa w ust. 2, jest wymierzana przez organ, którego właściwość została określona zgodnie z pkt 1, w drodze decyzji.

Art. 30. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 28 i art. 29, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać w związku z naruszeniem tam, gdzie korzyść majątkowa ma zastosowanie.

2. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 28 i art. 29, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 28 i art. 29, są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 28 i art. 29.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

Art. 31. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, lub art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 32. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2, dotyczy świeżych owoców i warzyw, których jakość handlowa jest objęta zakresem regulacji przepisów Unii Europejskiej, i naruszenie to wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2021 r. poz. 618), lub art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu.

Art. 33. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, z późn. zm.⁸⁾) w art. 3a wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2094 oraz z 2021 r. poz. 802 i 815), opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art.

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 41 i 802.

6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888), opłat emisyjnych oraz opłat za korzystanie ze środowiska, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.⁹⁾), daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.¹⁰⁾), opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 oraz w art. 13² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z 2020 r. poz. 1492 oraz z 2021 r. poz. 41), opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 183 i 694), a także opłaty, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ..... 2021 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. poz.....) stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:

- 1) z deklaracji lub zeznania złożonego przez podatnika lub płatnika;
- 2) ze zgłoszenia celnego złożonego przez zobowiązanego;
- 3) z deklaracji rozliczeniowej złożonej przez płatnika składek na ubezpieczenie społeczne;
- 4) z informacji o opłacie paliwowej;
- 5) z informacji o dopłatach;
- 6) z deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo z zawiadomienia właściciela nieruchomości przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi;
- 7) z rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do

---

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1378, 1565, 2127 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 802 i 868.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1291, 1428, 1492, 1565, 2122, 2123, 2127, 2255 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 255, 464, 794 i 868.

- szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾);
- 8) z informacji o opłacie emisyjnej;
  - 9) z deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej;
  - 10) z wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat;
  - 11) z informacji, o której mowa w art. 9² ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
  - 12) z informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym;
  - 13) ze zbiorczej deklaracji miesięcznej, o której mowa w art. 13² ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
  - 14) z deklaracji, o której mowa w art. 25 ust. 9 ustawy z dnia .....2021 r. o rolnictwie ekologicznym.”;
- 2) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w zawiadomieniu o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, w informacji, o której mowa w art. 9² ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, w zbiorczej deklaracji

---

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 192 z 30.07.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 13.08.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 76, Dz. Urz. UE L 181 z 5.07.2019, str. 2, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 8, Dz. Urz. UE L 63 z 23.02.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 ((UE) 2015/2446), Dz. Urz. UE L 101 z 13.04.2017, str. 164 ((UE) 2015/2446), Dz. Urz. UE L 101 z 13.04.2017, str. 205 ((UE) 2016/341), Dz. Urz. UE L 192 z 30.07.2018, str. 62 ((UE) 2015/2446), Dz. Urz. UE L 96 z 05.04.2019, str. 55 ((UE) 2016/341), Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 8 ((UE) 2020/2191).

miesięcznej, o której mowa w art. 13² ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, lub w deklaracji, o której mowa w art. 25 ust. 9 ustawy z dnia ..... 2021 r. o rolnictwie ekologicznym, zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”.

Art. 34. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 945, z 2019 r. poz. 2020 oraz z 2021 r. poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub wytworzonego w ramach produkcji ekologicznej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia .....2021 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. poz.) materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, zwanego dalej „ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany”, udziela się producentom rolnym w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dopłaty udziela się do powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2, jeżeli:

- 1) ilość materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, zużyta do obsiania lub obsadzenia tych powierzchni, jest nie mniejsza niż minimalna ilość tego materiału określona w przepisach wydanych na podstawie art. 40d ust. 6 pkt 2;
- 2) materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany został wytworzony:
  - a) przez przedsiębiorcę wpisanego do ewidencji przedsiębiorców, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, lub

- b) w gospodarstwie rolnym posiadanym przez rolnika wpisanego do ewidencji rolników, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, lub
- 3) materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany został zakupiony:
  - a) od przedsiębiorcy wpisanego do ewidencji przedsiębiorców prowadzących obrót materiałem siewnym, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
  - b) od rolnika prowadzącego obrót materiałem siewnym wytworzonym w posiadanym gospodarstwie rolnym, wpisanego do ewidencji rolników, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
  - c) od podmiotu prowadzącego obrót materiałem siewnym na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wysokość dopłaty ustala się jako iloczyn powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2 i stawek dopłat do 1 ha takiej powierzchni.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

  - 1) corocznie do dnia 30 września stawki dopłat do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany, uwzględniając powierzchnię gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym, gatunki roślin uprawnych objętych dopłatą, środki finansowe przeznaczone na te dopłaty oraz zastosowanie materiału siewnego lub ekologicznego materiału siewnego;
  - 2) wykaz gatunków roślin uprawnych, do których materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany przysługuje dopłata z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany,

uwzględniając poziom wymiany kwalifikowanego materiału siewnego w produkcji roślinnej.”;

2) w art. 40d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik biura powiatowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego przyznaje, w drodze decyzji, dopłatę z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany na wniosek producenta rolnego.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany,

b) sposobie wykorzystania działek rolnych, na których został wysiany lub wysadzony materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku producent rolny dołącza:

1) oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji kopię:

a) faktury zakupu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, wystawionej w okresie od dnia 15 lipca roku poprzedzającego złożenie wniosku do dnia 15 czerwca roku złożenia wniosku, pod warunkiem że materiał ten został zużyty w tym okresie do siewu lub sadzenia,

b) dokumentu wydania z magazynu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, wystawionego w roku, w którym materiał ten został zużyty do siewu lub sadzenia, jeżeli producent rolny zużył do siewu lub sadzenia w posiadanym przez niego gospodarstwie rolnym materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał

siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany, o którym mowa w art. 40c ust. 3 pkt 2 lit. a lub b;

- 2) informację o ilości ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, jaka została zużyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych.”,
- d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1) terminy składania wniosków, o których mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób wypłaty dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznaniem tych dopłat;”;
- 3) w art. 40e w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
  - „3) ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 2.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2021 r. poz. 76) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do obrotu można wprowadzać także nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Republice Turcji, jeżeli:

- 1) przepisy krajowe na podstawie których są one wprowadzane do obrotu zapewniają ochronę zdrowia ludzi, zwierząt i ochronę środowiska oraz przydatność do stosowania, w zakresie odpowiadającym wymaganiom określonym w art. 4 ust. 6, lub
- 2) spełniają wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego i są przeznaczone na potrzeby własne.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 481) w art. 9 w ust. 2 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21–23 w brzmieniu:

- „21) uczestnictwo, jako instytucja udzielająca dofinansowania, w realizacji programu udostępniania produktów ekologicznych przeznaczonych do spożycia w

- przedszkolach i szkołach, o którym mowa w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia .....2021 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. poz.....);
- 22) obsługa opłaty, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia .....2021 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. poz.....);
- 23) wsparcie działań związanych z rolnictwem ekologicznym.”.

Art. 37. 1. Certyfikaty zgodności wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność do dnia upływu terminu ich ważności.

2. Kontrola urzędowa może być prowadzona przez osoby, które zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 38.

3. Upoważnienia do przeprowadzania kontroli urzędowej i certyfikacji wydane jednostkom certyfikującym na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność do 31 grudnia 2022 r.

4. Na podstawie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 5 ust. 2, Główny Inspektor wyda zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 29 rozporządzenia 2017/625 oraz art. 40 rozporządzenia 2018/848 lub w drodze decyzji, cofnie upoważnienie jednostce certyfikującej w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 29 rozporządzenia 2017/625 lub art. 40 rozporządzenia 2018/848.

5. Do wydania zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 4, art. 4 ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, przepisy art. 4 ust. 5–8 stosuje się odpowiednio.

7. Zachowuje się numery identyfikacyjne nadane jednostkom certyfikującym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 38. Traci moc ustawa z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1324).

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Paweł Małaczek

zastępca dyrektora

Departamentu Prawnego

za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

UZASADNIENIE

Potrzeba opracowania projektowanej ustawy wynika z konieczności wprowadzenia do polskiego porządku prawnego postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.6.2018 r., str. 1, z późn. zm.) oraz adaptacji systemu kontroli w rolnictwie ekologicznym do wymogów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 7.4.2017, str. 1).

Sprawy związane z rolnictwem ekologicznym są obecnie regulowane rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007 r., str.1 z późn. zm.) i rozporządzeniami Komisji Europejskiej wydanymi w trybie tego rozporządzenia. Przepisy te są wdrożone do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz.1353 z późn. zm.). Z dniem 1 stycznia 2022 r. rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 zostanie uchylone i zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, w związku z czym należy przyjąć nową

ustawę o rolnictwie ekologicznym wdrażającą rozporządzenie 2018/848 do polskiego porządku prawnego.

Główne zmiany, jakie planuje się wprowadzić projektowaną ustawą w odniesieniu do ustawy obecnie obowiązującej to:

1) wprowadzenie wymogu przyjęcia informacji o prawidłowo wypełnionych zgłoszeniach działalności w rolnictwie ekologicznym przez wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – zmiana ta jest skutkiem wprowadzonego art. 40 ust. 4 lit. c rozporządzenia 2018/848 zakazu delegowania przyjmowania zgłoszeń w produkcji ekologicznej jednostkom certyfikującym,

2) delegowanie jednostkom certyfikującym obowiązku publikacji opłat pobieranych za przeprowadzanie kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym – wymóg nałożony art. 34 ust. 7 rozporządzenia 2018/848,

3) wprowadzenie jednolitej bazy producentów objętych kontrolą i certyfikacją w rolnictwie ekologicznym – wymóg art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848 – obecnie każda z jednostek prowadzi swój osobny wykaz, wprowadzenie jednolitego wykazu poprawi dostępność informacji o producentach,

4) wprowadzenie wymogu zapewnienia przez jednostkę certyfikującą możliwości wyszukiwania danego producenta ekologicznego za pomocą jego nazwy lub jej części, lub adresu w obszernym wykazie prowadzonym przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,

5) wprowadzenie możliwości udzielania dotacji placówkom oświatowym na zakup żywności ekologicznej do żywienia uczniów tych placówek – podniesie to świadomość konsumentów oraz zwiększy popyt na produkty ekologiczne na rynku,

6) umożliwienie nabycia uprawnień inspektora rolnictwa ekologicznego bez egzaminu przez osoby posiadające dyplom ukończenia studiów co najmniej pierwszego stopnia na kierunku rolnictwo, zootechnika lub technologii żywności oraz mającym ukończone szkolenie w zakresie rolnictwa ekologicznego, zgodnego z wymogami, które będą ustalone w drodze rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – zmiana zwiększy liczbę inspektorów prowadzących kontrolę bez obniżenia standardu tej kontroli i jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń związanych z prowadzeniem egzaminu na inspektora,

7) usunięcie obowiązku załączania przez podmioty zwracające się o zgodę na zastosowanie odstępstw od zasad produkcji ekologicznej opinii jednostki certyfikującej – uruchomienie systemów informatycznych wymaganych rozporządzeniem 2018/848 powoduje, że opinie te staną się zbędne a usunięcie tego obowiązku uprości i przyspieszy procedurę administracyjną.

8) wprowadzenie jednolitego wniosku o wydanie zgody na zastosowanie nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin – obecnie każdy Wojewódzki Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa ma swój, ich ujednoczenie ułatwi rolnikom wypełnianie tych wniosków,

9) wprowadzenie kar za zamieszczanie w reklamie lub opisie handlowym produktu niespełniającego wymagań przepisów o rolnictwie ekologicznym oznaczeń odnoszących się do produkcji ekologicznej – poprawi to ochronę konsumentów oraz producentów przed nieuczciwymi praktykami,

10) nałożenie opłaty na podmioty wprowadzające środki ochrony roślin do obrotu - podobna opłata wprowadzona jest w szeregu państw, m. in. Wielkiej Brytanii, Danii, na Węgrzech, w Norwegii i Szwecji i ma na celu ograniczenie stosowania środków ochrony roślin oraz dostarczenie środków na rozwój produkcji przyjaznej środowisku, środki uzyskane z ww. opłaty będą przeznaczone na działania mające na celu rozwój rolnictwa ekologicznego oraz dofinansowanie do wykorzystania żywności ekologicznej w placówkach edukacyjnych,

11) wyłączenie 55 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) ustanawiającego maksymalny czas trwania kontroli w odniesieniu do kontroli jednostek certyfikujących – jednostki prowadzą działania urzędowe, w związku z czym celem zapewnienia właściwego poziomu prowadzonych działań oraz zabezpieczeniem interesu konsumentów wyłączenie to jest niezbędne dla stałego monitorowania działań jednostek, a także zapewnienia możliwości prowadzenia nadzoru nad jednostkami zgodnie z art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady UE nr 2017/625,

12) wprowadzenie dofinansowania do stosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin, celem zwiększenia wykorzystania tego materiału oraz przyspieszenia rozwoju polskiego sektora producentów ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin – sektor ten wymaga wsparcia z uwagi na prawdopodobne odejście od możliwości stosowania nieekologicznego materiału rozmnożeniowego,

13) wprowadzenie systemu oceny i rejestracji heterogenicznego materiału rozmnożeniowego roślin, wymaganego art. 13 rozporządzenia 2018/848,

14) przeniesienie możliwości delegacji uprawnień do przeprowadzenia kontroli i certyfikacji produkcji ekologicznej z ministra właściwego do spraw rolnictwa na Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, pełniącego zgodnie z rozporządzeniem 2017/625 obowiązki właściwego organu,

15) wydawanie wytycznych i wiążących poleceń przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w celu zapewnienia prawidłowej realizacji wykonywanych zadań przez jednostki certyfikujące, w szczególności w celu stosowania wspólnego katalogu środków, o którym mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia 2018/848,

16) wyznaczenie laboratoriów urzędowych do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych w obszarze określonym w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625,

17) wprowadzenie możliwości zatwierdzenia oraz cofania zatwierdzenia przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych laboratoriów urzędowych do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych w obszarze określonym w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625 w drodze decyzji administracyjnej,

18) uelastycznienie przepisów dotyczących przywozu nawozów z innych państw UE oraz Turcji, dzięki czemu nawozy dopuszczone do stosowania w rolnictwie ekologicznym będzie można łatwiej sprowadzać do Polski co zwiększy ich dostępność dla rolników ekologicznych.

Zmiana zaproponowana w art. 35 ma na celu umożliwienie przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na potrzeby własne nawozów i środków wspomagających uprawę roślin spełniających wymagania rolnictwa ekologicznego, wprowadzonych w innych krajach UE, przez profesjonalne podmioty prowadzące działalność w rolnictwie ekologicznym, bez konieczności przeprowadzania kosztownych badań dotyczących spełnienia wymogów określonych w art. 4 ust. 6 ustawy o nawozach i nawożeniu w związku z art. 5 ww. ustawy. Wymaganiami, które powinny być spełnione w celu wprowadzenia takiego produktu do obrotu, jest wykazanie że importer wykorzysta go na własny użytek i nie będzie dokonywał jego zbytu podmiotom trzecim. Nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin musi w takim przypadku także spełniać wymogi określone w przepisach o rolnictwie ekologicznym w celu

zagwarantowania, że jego skład jest bezpieczny dla zdrowia ludzi, zwierząt i ochrony środowiska.

Pozostałe rozwiązania proponowane w projektowanej ustawie nie różnią się zasadniczo od przyjętych w obecnym systemie.

Termin wejścia w życie projektowanej ustawy zaplanowano na 1 stycznia 2022 r., ponieważ od tego dnia będą stosowane przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, które zastąpi rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy udostępnia się na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Usprawnienie i zwiększenie efektywności kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych ze względu na powierzenie IJHARS niezbędnych narzędzi i rozwiązań prawnych zaproponowanych w projekcie usprawni nadzór nad rynkiem rolnictwa ekologicznego, a przez to pozytywnie wpłynie na warunki funkcjonowania przedsiębiorców działających w tym sektorze rolnictwa.

Projekt ustawy został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Nazwa projektu Ustawa o rolnictwie ekologicznym. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Ryszard Bartosik Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Bartosz Pytlak, Naczelnik Wydziału Rolnictwa Ekologicznego, tel. (22) 623-18-16, bartosz.pytlak@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 27.04.2021 r. Źródło: Departament Jakości Żywności i Bezpieczeństwa Produkcji Roślinnej Nr w wykazie prac legislacyjnych RM: UC79
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wdrożenia projektowanej ustawy wynika z:

1) konieczności wprowadzenia do polskiego porządku prawnego postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 str. 1 z 14.6.2018 r.) oraz adaptacji systemu kontroli w rolnictwie ekologicznym do wymogów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 7.4.2017, str. 1),

2) potrzeby wprowadzenia mechanizmu dotowania zakupu żywności ekologicznej w placówkach oświatowych oraz zastosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin,

3) potrzeby zwiększenia finansowania działań mających na celu rozwój sektora produkcji ekologicznej.

System produkcji ekologicznej ustanowiony prawem UE wymaga od państw członkowskich przyjęcia szczegółowych rozwiązań w zakresie ustanowienia nadzoru nad produkcją i certyfikacją. W tym celu wymagany jest wskazanie właściwych organów w państwach członkowskich oraz określenie ich kompetencji.

System kontroli i certyfikacji produkcji ekologicznej w Polsce, oparty na obowiązującej ustawie z 25 czerwca

2009 r., wymaga modyfikacji wynikających z szeregu postanowień prawa UE, w szczególności zakazu delegowania jednostkom certyfikującym obowiązku przyjmowania zgłoszeń przystąpienia do systemu rolnictwa ekologicznego od nowych podmiotów, wymogu ustanowienia systemu kontroli produkcji ekologicznego materiału heterogenicznego roślin, ustanowienia jednolitej bazy producentów ekologicznej.

Ponadto postanowienia „Zielonego Ładu” w zakresie rozwoju rolnictwa ekologicznego oraz redukcji stosowania środków do produkcji ogólnie, wymagają przyjęcia rozwiązań zwiększających popyt na produkty ekologiczne oraz redukujących stosowanie środków do produkcji. W tym celu proponuje się wprowadzenie wsparcia do wykorzystania żywności ekologicznej w przedszkolach i szkołach, wraz ze wsparciem do wykorzystania ekologicznego materiału rozmnożeniowego celem wzrostu wydajności ekologicznej produkcji krajowej, oraz opłaty za wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin. Dochód z opłaty zostanie wykorzystany do finansowania m. in. stosowania żywności ekologicznej w placówkach oświatowych.

Wsparcie do stosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin zwiększy jego stosowanie, co podniesie plony i zwiększy dostępność produktów ekologicznych na rynku. Większa ilość produktów jest niezbędna do pokrycia zapotrzebowania konsumentów, a także szkół w związku z wdrażaniem postanowień strategii „Zielony Ład”. Zwiększenie obciążeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin obniży ich wykorzystanie co dodatkowo ułatwi osiągnięcie celów tej strategii.

2.Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązania:

- 1) określenie kompetencji organów w systemie kontroli i nadzoru nad produkcją ekologiczną, w świetle ww. nowych przepisów unijnych,
  - 2) wprowadzenie podstawy prawnej dla mechanizmu dotowania żywności ekologicznej w placówkach oświatowych oraz dotowania stosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin,
  - 3) wprowadzenie opłaty od wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,
- nie mogą być wdrożone pozalegislacyjnie, gdyż proponowane zmiany dotyczą zasad funkcjonowania szeregu podmiotów działających w systemie rolnictwa ekologicznego w tym: jednostek certyfikujących, IJHARS, GIORIN, COBORU i KOWR, a także zawierają wymagania stawiane przez ten system, które muszą podlegać weryfikacji i nadzorowi tak, aby stwarzać wszystkim podmiotom uczciwe warunki konkurencji rynkowej oraz chronić konsumentów przed niewiarygodnymi i nierzetelnymi podmiotami, które nie stosując zasad produkcji ekologicznej oferowałyby konsumentom produkty o niewłaściwej jakości handlowej.

Wprowadzenie ww. rozwiązań nie jest możliwe bez podjęcia działań legislacyjnych, tj. bez wydania ustawy.

3.Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde z państw członkowskich ma własne rozwiązania w zakresie utworzenia krajowego systemu kontroli i certyfikacji w produkcji ekologicznej. Rozwiązania zaproponowane w projektowanej ustawie stanowią efekt wieloletniego doświadczenia właściwych organów i instytucji państwa, zmodyfikowane celem zmniejszenia obciążeń administracyjnych, przyspieszenia procedur poprzez skupienie większości zadań w ramach jednego organu, a także zwiększenia zaufania do systemu rolnictwa ekologicznego.

1) państwa członkowskie wdrażają postanowienia rozporządzenia 2018/848 oraz określają kompetencje poszczególnych organów w prawie krajowym, zgodnie z delegacjami zawartymi w rozporządzeniach 2018/848 oraz 2017/625,

2) dotowanie stosowania żywności ekologicznej w poszczególnych państwach członkowskich odbywa się na różnych poziomach, od działań podejmowanych przez poszczególne miasta lub regiony administracyjne, po polityki na poziomie krajowym. W ramach ww. programów lub polityk, szacowany jest poziom wykorzystania żywności ekologicznej oraz określone są mierniki docelowe tych poziomów do osiągnięcia w określonym przedziale czasu,

3) opłata nałożona na podmioty wprowadzające środki ochrony roślin do obrotu wprowadzona jest w szeregu państw, m. in. Wielkiej Brytanii, Danii, na Węgrzech, w Norwegii, Szwecji, Włoszech. Opłaty te mają na celu m. in. ograniczenie stosowania środków ochrony roślin oraz dostarczenie środków na rozwój produkcji przyjaznej środowisku.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki administracji centralnej	Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa		Przetwarzanie danych o producentach ekologicznych, otrzymywanych od jednostek certyfikujących, do celów udzielania wsparcia oraz udostępnianie danych o producentach jednostkom certyfikującym. Obsługa wniosków o dopłaty do stosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin.
Jednostki administracji centralnej	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa		Prowadzenie działań

			informacyjno-promocyjnych w zakresie rolnictwa ekologicznego oraz obsługa wniosków o wsparcie do wykorzystania żywności ekologicznej w szkołach i przedszkolach, pobieranie opłaty od wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin
organy kontrolne	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych		Kontrola producentów ekologicznych i produktów ekologicznych w zakresie właściwości, prowadzenie wykazów wymaganych prawem UE, delegowanie uprawnień do prowadzenia kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym, udzielanie zgód na zastosowanie odstępstw od zasad produkcji ekologicznej, przyjmowanie zgłoszeń przystąpienia do

			systemu rolnictwa ekologicznego.
organy kontrolne	Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa		Kontrola producentów ekologicznych i produktów ekologicznych w zakresie właściwości, prowadzenie wykazów wymaganych prawem UE, udzielanie zgód na zastosowanie odstępstw od zasad produkcji ekologicznej
organy kontrolne	Inspekcja Handlowa, Inspekcja Weterynaryjna		Kontrola producentów ekologicznych i produktów ekologicznych w zakresie właściwości
Jednostki naukowo-badawcze	Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych		Prowadzenie oceny oraz rejestru dostępnego ekologicznego heterogenicznego materiału rozmnożeniowego roślin.
Jednostki certyfikujące w rolnictwie ekologicznym	13	Dane MRiRW na dzień 1.02.2021	Delegowanie jednostkom certyfikującym obowiązku publikacji opłat pobieranych za

			<p>przeprowadzane kontrole i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym.</p> <p>Zapewnienie przez jednostkę certyfikującą możliwości wyszukiwania danych w wykazie prowadzonym przez IJHARS.</p>
Producenci ekologiczni	20 523 (stan na 31.12.2020 r.)	Dane IJHARS	Wskazanie kompetencji poszczególnych organów w systemie rolnictwa ekologicznego
Szkoły i przedszkola	22 tys. przedszkoli oraz 14,5 tys. szkół podstawowych	Dane GUS	Możliwe będzie otrzymanie dofinansowania do zakupu żywności ekologicznej dla uczniów. Będzie przy tym obowiązek przeprowadzenia zajęć edukacyjnych z zakresu produkcji ekologicznej.
Absolwenci studiów kierunków rolniczych 1 stopnia	18 tys./rocznie	Dane GUS	Absolwenci będą mogli po zaliczeniu kursu dotyczącego rolnictwa

			ekologicznego otrzymać uprawnienia inspektora rolnictwa ekologicznego
Podmioty sprzedające środki ochrony roślin ostatecznym nabywcom	6783 przedsiębiorców prowadzących obrót środkami ochrony roślin (7729 pkt. sprzedaży)	Raport z działalności PIORiN za 2019 r.	Obowiązek uiszczania opłaty za wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie przesłany do podmiotów działających w zakresie rolnictwa ekologicznego, w tym jednostek certyfikujących oraz organizacji zrzeszających producentów wytwarzających produkty metodami ekologicznymi, a także do związków zawodowych, a w szczególności do: Rady Rolnictwa i Produkcji Ekologicznej, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”, Polskiego Związku Rolników Ekologicznych, Stowarzyszenia Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi Ekoland, Augustowsko – Podlaskiego Stowarzyszenia Eko-Rolników, Zrzeszenia Wytwórców Polskiego Rolnictwa Ekologicznego, Polskiego Klubu Ekologicznego oraz Polskiego Towarzystwa Rolników Ekologicznych, Związku Zawodowego Rolników „OJCZYŻNA”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Rady Krajowej Sekretariatu Rolnictwa NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolnictwa „SAMOOBRONA”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji „LEWIATAN”, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club, Federacji Gospodarki Żywnościowej RP, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Federacji Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowego Związku Grup Producentów Rolnych – Izby Gospodarczej oraz Krajowej Rady Spółdzielczej, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Polskiej Federacji Ziemniaka, EKOŁAN – Kujawsko Pomorskiego Stowarzyszenia Producentów Ekologicznych „BIOPOMORZE”, Polskiej Izby Żywności Ekologicznej, Federacji Przedsiębiorców Polskich, Izby Pracodawców Polskich, Krajowej Izby Gospodarczej, Ogólnopolskiej Federacji Przedsiębiorców i Pracodawców, Związku Pracodawców Klastry Polskie, Family Business Network Poland, Polskiej Federacji Producentów Żywności, Polskiej Izby Ekologii, Polskiej Izby Gospodarczej "Ekorozwój", Fundacji „Agrounia”, Federacji Konsumentów, Polskiego Związku Zawodowego Rolników, Rady Dialogu Społecznego, Stowarzyszenia Ekolubelszczyzna, Stowarzyszenia Gospodarstw Ekologicznych „Truskawka”, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Warmińsko – Mazurskiego Stowarzyszenia Producentów Żywności Ekologicznej „EkoPolSmak”, Zrzeszenia Wytwórców Polskiego Rolnictwa Ekologicznego im. Jana Pawła II „Rolnik Ekologiczny”, Związku Zawodowego Rolników Ekologicznych „EKOROLNIK”, Związku Stowarzyszeń Podkarpacka Izba Rolnictwa Ekologicznego, Zarządu Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Związku Zawodowego Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu, Stowarzyszeniem Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin, Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin.

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											
Źródła finansowania	Projektowana ustawa będzie miała wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa. Wydatki związane z wejściem w życie ustawy o rolnictwie ekologicznym zostaną zbilansowane opłatą od wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin o kodzie CN 3808 oraz z budżetu państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Dochody</p> <p>Podstawą przygotowania wyliczeń dochodu z opłaty od sprzedanych środków ochrony roślin o kodzie CN 3808 jest publikacja pt. „Rynek środków produkcji dla rolnictwa - stan i perspektywy” nr 47 z maja 2020 r. wydawana przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej -Państwowy Instytut Badawczy.</p> <p>Na podstawie danych historycznych przyjęto, że wielkość rocznej sprzedaży środków ochrony roślin w kraju kształtuje się na poziomie 3 miliardów złotych. Przy uwzględnieniu opłaty 1 % wskazanej w art. 25 ust. 4 od wartości netto środka ochrony roślin wyliczono dochód na poziomie 30 mln złotych rocznie.</p> <p>Wydatki</p> <p>1. Wyliczenie wydatków związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w GIJHARS i WIJHARS, które jest niezbędne do realizacji zadań wprowadzanych nową ustawą o rolnictwie ekologicznym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dla GIJHARS dwa etaty =2 x 5,8tys. brutto (koszty wynagrodzenia/miesiąc)= 14 (11.6) tys. zł brutto/miesiąc (rocznie 139,2 tys. zł brutto), • dla WIJHARS (16 jednostek doradztwa) dwa etaty x 4,8 tys. brutto x 16 (koszty wynagrodzenia/miesiąc) = 153,6 tys. zł brutto/miesiąc (rocznie 1 843 000,00 zł brutto). <p>Razem koszty wynagrodzenia rocznie 1 982 200,00 zł brutto.</p> <p>Przedstawione powyżej wyliczenie wydatków związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w GIJHARS i WIJHARS wynika z:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. przepisu art. 40 ust. 4 lit. c rozporządzenia 2018/848 zakazującego delegowania przyjmowania zgłoszeń w produkcji ekologicznej jednostkom certyfikującym. W związku z powyższym przepisem należy wprowadzić wymóg przyjęcia informacji o prawidłowo wypełnionych zgłoszeniach działalności w rolnictwie ekologicznym przez wojewódzkich Inspektorów Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. b. przeniesienia możliwości delegacji uprawnień do przeprowadzenia kontroli i certyfikacji produkcji ekologicznej z ministra właściwego do spraw rolnictwa na Głównego Inspektora Jakości Handlowej 											

	<p>Artykułów Rolno-Spożywczych, pełniącego zgodnie z rozporządzeniem 2017/625 obowiązki właściwego organu,</p> <p>c. wydawania wytycznych i wiążących poleceń przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w celu zapewnienia prawidłowej realizacji wykonywanych zadań przez jednostki certyfikujące, w szczególności w celu stosowania wspólnego katalogu środków, o którym mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia 2018/848,</p> <p>d. wprowadzenia możliwości zatwierdzenia oraz cofania zatwierdzenia przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych laboratoriów urzędowych do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych w obszarze określonym w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625 w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że wysokość średniego wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w GIJHARS i WIJHARS przyjęto na podstawie „Sprawozdania Szefa Służby Cywilnej o stanie służby cywilnej i realizacji zadań tej służby w 2019 roku.</p> <p>2. Wyliczenie wydatków związanych z dopłatą do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany.</p> <p>Stawka dopłaty do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych konwencjonalnym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany wynosiła w 2020 roku:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 67,98 zł – w przypadku zbóż i mieszanek zbożowych lub mieszanek pastewnych; • 108,77 zł – w przypadku roślin strączkowych; • 339,90 zł – w przypadku ziemniaków <p>Produkcja ekologiczna prowadzona jest na podstawie przepisów, które zakazują stosowania: chemicznych środków ochrony roślin, syntetycznych nawozów mineralnych, a także herbicydów bez względu na ich skład. Wymienione ograniczenia powodują, że producent ekologiczny chcąc uzyskać zadawalający plon ze swoich upraw musi ponieść znacznie większe nakłady na prowadzoną produkcję, przede wszystkim w zakresie pracy ręcznej, jaka musi być wykonana w uprawach ekologicznych w celu utrzymania wszystkich reżimów uprawowych. Ze względu na wymienione powyżej trudniejsze warunki uprawy ekologicznej w porównaniu z uprawą konwencjonalną do wyliczeń przyjęto stawkę wyższą o 20%.</p> <p>Stawki dopłat do 1 ha upraw ekologicznych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 81,57 zł dla zbóż i mieszanek zbożowych lub mieszanek pastewnych;
--	--

<ul style="list-style-type: none"> • 130,52 zł dla roślin strączkowych; • 407,88 zł dla ziemniaków. <p>Powierzchnia upraw ekologicznych w 2019 r. na podstawie danych Eurostatu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zbóż 118 000 ha • rośliny strączkowe (soja) 199 ha; • ziemniaki 1060 ha. <p>Na podstawie powierzchni upraw ekologicznych oraz ich struktury w ostatnich latach, a także informacji o wydanych decyzjach Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa dotyczących zgód na zastosowanie konwencjonalnego materiału siewnego dla producentów ekologicznych przyjęto, że roczne dofinansowanie powierzchni ekologicznych gruntów ornych obsianych lub obsadzonych ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany będzie oscylowało w okolicach 10 % powierzchni wszystkich takich upraw, co po wyliczeniu stanowi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zbóż 11800 ha x 81,57 zł = 962 526,00 zł • rośliny strączkowe (soja) 19,9 ha x 130,52 zł = 2597,34 zł • ziemniaki 106 ha x 407,88 zł = 43235,28 zł <p>Razem= 962 526,00 zł + 2597,34 zł + 43235,28 zł = 1 008 358,62 zł/rok</p> <p>3. Wyliczenie wydatków związanych z przyznaniem dofinansowania do zakupu żywności ekologicznej, która będzie nieodpłatnie udostępniona uczniom szkół. Zgodnie z art. 26 Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa będzie realizował program żywności ekologicznej w przedszkolach i szkołach w celu promowania produktów ekologicznych. W ramach programu będą organizowane cyklicznie dni z produktami ekologicznymi w wytypowanych placówkach pedagogicznych, podczas których dzieci będą miały okazję spożyć produkty rolnictwa ekologicznego oraz otrzymać informacje na temat charakterystyki tych produktów. Zaplanowano, że wydatki związane z realizacją programu żywności ekologicznej przez KOWR będą finansowane w całości z opłaty od sprzedanych środków ochrony roślin o kodzie CN 3808 w wysokości 100% jej wartości każdego roku, czyli 30 mln zł rocznie.</p>								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych i osób starszych.								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym	duże	0	0	0	0	0	0	0

(w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-30	-30	-30	-30	-30	-30	-300
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	30	30	30	30	30	30	300
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Bez zmian						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane jest dodatkowe obciążenie polegające na obowiązku uiszczenia opłaty od wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Poprawa dostępności informacji o producentach ekologicznych podniesie zaufanie do systemu rolnictwa ekologicznego. Udostępnianie żywności ekologicznej w szkołach połączone z działaniami edukacyjnymi dotyczącymi produkcji ekologicznej podniesie świadomość konsumentów o wpływie wyborów żywieniowych i zakupowych na gospodarkę i środowisko.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych w zakresie innym niż wskazany dla wszystkich obywateli i gospodarstw domowych.</p> <p>Wpływ na sytuację finansową rolników będzie pozytywny z uwagi na uruchomienie wsparcia do wykorzystania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin.</p> <p>Wpływ na sytuację rodzin których dzieci uczęszczają do przedszkoli lub szkół będzie pozytywny z uwagi na możliwość otrzymania bezpłatnie żywności ekologicznej w tych placówkach.</p>							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ nie ☒ tak ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>Komentarz: Obciążenia nie wynikające wprost z prawa UE to wprowadzenie mechanizmu wsparcia do wykorzystania żywności ekologicznej w placówkach oświatowych oraz do stosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin i opłaty za wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu. Mechanizmy te jednak są niezbędne do realizacji ogólnych celów polityki UE względem środowiska oraz rolnictwa (Zielony Ład i inne). Spowoduje to zwiększenie ilości procedur oraz obciążeń związanych funkcjonowaniem systemu rolnictwa ekologicznego.</p> <p>Obowiązki wynikające z prawa UE, jak ustanowienie jednolitego wykazu wszystkich producentów ekologicznych, uruchomienie wykazów dostępnych zwierząt do produkcji (w tym akwakultury) i heterogenicznego materiału rozmnożeniowego, poprawią ochronę konsumentów, producentów ekologicznych oraz poprawią łańcuchy dostaw.</p> <p>Z uwagi na unijny zakaz delegowania przyjmowania zgłoszeń przystąpienia do systemu rolnictwa ekologicznego jednostkom certyfikującym, wydłuży się procedura przystępowania do systemu.</p> <p>Obciążenia związane z przechowywaniem i przekazywaniem dokumentacji prowadzonej działalności wynikają z przepisów UE (art. 39 ust. 1 lit d rozporządzenia 2018/848), w projekcie ustawy doprecyzowano obieg dokumentów pomiędzy właściwymi organami.</p>	
9. Wpływ na rynek pracy	
Produkcja ekologiczna wymaga znacznie większych nakładów pracy niż konwencjonalna. Zwiększenie areалу objętego rolnictwem ekologicznym zwiększy zatrudnienie na obszarach wiejskich. Zwiększenie ekologicznej	

produkcji rolnej podniesie poziom przetwórstwa, co z kolei zwiększy zatrudnienie w sektorze przedsiębiorstw.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☒ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Rolnictwo ekologiczne jest najprzyjaźniejszą środowisku metodą produkcji rolnej. Zwiększenie areалу objętego rolnictwem ekologicznym zmniejszy ogólne wykorzystanie środków do produkcji, takich jak środki ochrony roślin i nawozy sztuczne, co zmniejszy negatywny wpływ na środowisko oraz podniesie bioróżnorodność obszarów wiejskich.</p> <p>Z uwagi na rozwój produkcji żywności wysokiej jakości, przewidywane jest zwiększenie zatrudnienia na obszarach wiejskich, co poprawi sytuację finansową ludności wiejskiej.</p> <p>Zwiększone zatrudnienie na obszarach wiejskich zapobiegne wyludnianiu się obszarów wiejskich.</p> <p>Potrzeba uruchomienia systemów informatycznych z szeregiem wykazów zawierających informację o producentach i produkcji ekologicznej podniesie poziom cyfryzacji administracji państwowej.</p> <p>Z uwagi na zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska oraz zwiększenie dostępności żywności ekologicznej, przewiduje się ogólną poprawę zdrowia obywateli.</p>	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Efekty projektu zostaną ocenione po upływie 2 lat od wejścia w stosowanie przepisów ustawy. Jako mierniki zastosowana będzie ilość przedszkoli i szkół które skorzystały ze wsparcia do stosowania żywności ekologicznej oraz ilość wniosków o dofinansowanie zakupu ekologicznego materiału rozmnożeniowego. Na ich podstawie, będzie oceniana efektywność proponowanych rozwiązań.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		